

Het lijkt alweer even geleden, maar in februari zijn wij gezellig een avondje bij de catechisatiegroepen langsgeweest. We hebben die avond van alles verteld en laten zien van ons leven in Thailand. Ook hebben we gesproken over gebed.

Voordat wij naar mensen toe gaan om het evangelie te delen, bidden we voor ze. Zo ook voor buurman Surin. We hebben regelmatig contact met hem, maar een mogelijkheid om het evangelie te delen was er nog niet. Toen wij na ons verlof in Nederland terugkwamen in Thailand, nam hij contact met ons op. Hij bleek gezondheidsklachten te hebben en zijn dochter beviel kort daarna van een zoon. Zulke grote levensgebeurtenissen geven mooie mogelijkheden om het evangelie te delen.

Wij hebben de catechisanten gevraagd om een naam van een niet-gelovige in hun omgeving op te schrijven. Dit briefje hebben zij vervolgens dichtgeplakt en aan de leiding van de catechisatie gegeven. We hebben de catechisanten gevraagd een aantal weken voor deze persoon te bidden en te verwachten dat God antwoordt en de weg wijst. Na een aantal weken zou de leiding deze briefjes weer teruggeven, zodat de catechisanten konden zien hoe God hun gebed beantwoord heeft. Vraag de catechisanten daar gerust nog eens naar.

Weet je wat onze ervaring soms is? Dat er niet altijd iets heel groots of bijzonders gebeurt in het contact met die ander, maar dat er meer contact is, waardoor je het leven kunt delen en mogelijkheden krijgt om het evangelie te delen.

Misschien klinkt het alsof wij altijd aan het bidden zijn, maar dat valt wel mee. Wij vergeten het regelmatig of gaan op in alles wat ons dagelijks bezighoudt. Wat ons helpt, is om bidden in ons dagritme te hebben. Na het avondeten lezen wij meestal uit de kinderbijbel. Op de kinderbijbel staat een bakje met daarin foto's van familie, vrienden en betrokken gemeenten. Iedere avond bidden wij voor iemand. Dit dagelijkse ritueel helpt ons. Verder deelde een collega een keer iets met ons. Wij zeiden dat we voor haar zouden bidden. Ze vroeg ons waarom wij niet direct voor haar baden. 'Eh ja, waarom ook eigenlijk niet?' zeiden wij, met een mond vol tanden.

Als iemand nu iets deelt, proberen we te vragen of we voor diegene mogen bidden en doen we dat direct. En als we iets lezen in het nieuws, proberen we het ook direct in gebed bij God te brengen. Het gaat met vallen en opstaan, maar het is erg fijn om zo, gedurende de dag, in contact te zijn met God.

Zullen we samen bidden voor de situaties en mensen om ons heen?

Zijn zegen!

Thomas, Cobi, Tim en Jozef Roest

